

Andrzej Bartyński

Rozmowy na globie - człowieka o sobie

Boże Narodzenie za pasem

Dzisiaj w *salonie mych myśli* przy okrągłym stole usiadły sobie wiersze. I słowo po słowie czytelnikom na zdrowie. Siedzą sobie wiersze przy okrągłym stole. Na święcie już grudzień. Boże Narodzenie za pasem. I znowu przy okrągłym stole spotkamy się razem, aby nie przypadkiem przełamać się przy stole świątecznym opłatkiem. W imię miłości dla ludzkiej ludzkości spotkamy się razem jednym wyrazem „niebogobogobojności”.

Moja babcia Aniela

W romantycznych cukierenkach
białe mięsa w krynolinach
czyjaś bardzo wiotka ręka
chopinowski walc wspomina

Nieboszczka babcia pije porter
i romansuje z żydowskim kupcem
a między bogiem a tortem
stoją kieliszki po wódce

Już zmarł Beniamino Gigli
odleciał ptak na południe
w rachunkach się ktoś pomylił
powtórnie i poczwórnie

Ale upadnie deszcz
zapachnie jesień – ciociu Haniu
i wtedy rozejdzie się wieść
o mojej babci zmartwychwstaniu

Dziadziu Maciej

Z dziadziem Maciejem
trzymaliśmy sztame
Był mi cesarzem
Francem Jozefem
jak na portrecie
z tymi wąsami
i z takim samym
uśmiechem

– Coś ci pokażę –
Wziął mnie za ramię
obaj idziemy razem
Z dziadziem Maciejem
trzymamy sztame
– Widzisz tam panoramę? –
Ręką zatoczył
dwa sterowe koła
– Oto jest Borysław
i naftowe pola
Widzisz tam lasy daleko?
Widzisz tam szyby naftowe?
Ropa, to ptasie mleko
więc ziemię się doi jak krowę

Spacerkiem spacerkiem
z wiśniową laseczką
złota cebula
na złotym łańcuszku
Z dziadziem cesarzem
idziemy ścieżeczką
waziutką jak królicze uszko
– Widzisz mój synku
jaki świat wspaniały?
Góry, potoki
tylko człowiek mały
A tam na szczycie
stado kóz bieleje
A tam pod słońce
domek czerwieniej
Tutaj w strumieniu
pstrągi – patrz – jak idą
jakbyś ciął wodę
srebrną dzidą
Spójrz w górę na niebo
jak na wielkie morze
po którym żegluje
– widzisz tam –
to orzeł
Potem refleksje
snuł dziadziu nad światem
(Babcia Aniela
czekała z obiadem
będą gołąbki
w śmietanowym sosie)
– Człowiek nic nie wie o losie
jakby nie patrzeć
świat to coś pięknego –
mówił mi dziadziu
a szliśmy gęsiego

I tak wędrujemy
ze sobą po cichu
Żył w Borysławiu
a grób ma w Wałbrzychu

XIII Międzynarodowy Festiwal Poezji „POECI BEZ GRANIC”

Okiem debiutanta

Jesień to szczególnie intensywny okres w życiu literackim. Po wakacyjnej przerwie, kiedy to każdy zbiera nowe wrażenia, przychodzi czas wymiany doświadczeń, prezentowania najnowszych utworów – czas ponownych spotkań. Między wrześniem i listopadem odbywa się kilka znaczących imprez poetyckich. Jedną z nich jest organizowany pod egidą Dolnośląskiego Oddziału Związku Literatów Polskich Międzynarodowy Festiwal Poezji „POECI BEZ GRANIC”. Pomysłodawcą i organizatorem pierwszych spotkań w Polanicy Zdroju był **Andrzej Bartyński**, w tym roku organizacją zajmował się **Kazimierz Burnat**. Po raz pierwszy festiwal miał dwie odsłony: polaniczką (17-20 listopada) i wrocławską (20-22 listopada).

Patrząc z boku okiem debiutantki podwójnie odczytuję tytuł imprezy. Festiwal bez granic między narodami – gdyż jak zwykle oprócz kilkunastoosobowej grupy z Polski zaprezentowali się poeci z różnych stron świata: z Ukrainy, Łotwy, Czech, Wietnamu i Belgii. Również festiwal bez granic, albo bez barier, jakie nakładają zmysły – zwróciłam uwagę na homerycki akcent, jakim było zaproszenie do udziału twórców niewidomych. Piękna tradycja związana z tym wydarzeniem.

Program festiwalu był bardzo bogaty – i jednocześnie dopracowany. Uroczyste otwarcie imprezy nastąpiło w Teatrze Zdrojowym im. M. Œwiklińskiej, gdzie wręczono nagrody w konkursie zorganizowanym dla poetów polaniczkich. Program artystyczny oparto na występach dzieci i młodzieży z miejscowych szkół i przedszkoli. Byłam zachwycona grupą baletową, zwłaszcza „Ogień” robił niesamowite wrażenie.

Kolejne spotkania i panele dyskusyjne odbywały się już w hotelu Bukowy Park. Prezentowali się kolejno: poeci z Polanicy, wszyscy zaproszeni goście, osobna godzina była poświęcona twórczości autorów zza granicy. Z dużą przyjemnością przysłuchiwałam się referatom. Moje największe zainteresowanie wzbudziło wystąpienie Agnieszki Tomczyszyn-Harasymowicz, która mówiła o „Orientacji Poetyckiej Hybrydy”. Młoda kobieta świetnie sobie poradziła w grupie starszych, doświadczonych prelegentów.

Ciekawym przeżyciem był poetycki Hyde Park. Twórcy prezentowali wiersze w kawiarni „Bohema”.

(Dokończenie na stronie 24)